

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΟΛΥΤΕΧΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αρ. Πρωτ. 751

Αθήνα, 11/7/2022

Αξιότιμο

Κύριο Νικήτα Κακλαμάνη
Α' Αντιπρόεδρο της Βουλής,

Πρόεδρο της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων της Βουλής.

Αξιότιμο

Κύριο Βασίλη Οικονόμου

Πρόεδρο της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής.

ΘΕΜΑ: Η τοποθέτηση της ΑΣΠΕ στην κοινή συνεδρίαση ΕΕΥ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ της Βουλής, την Τετάρτη 13 Ιουλίου 2022 για την Στρατηγική της ΕΕ για τα δικαιώματα του παιδιού.

Αξιότιμοι Κύριοι Πρόεδροι,

Η Ανωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτεχνών Ελλάδος που συμπλήρωσε ήδη 91 χρόνια ζωής και κοινωνικής προσφοράς, είναι θεσμικός κοινωνικός εταίρος, όπως την αποκάλεσε ο Πρωθυπουργός, και παρακολουθεί με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τα Ευρωπαϊκά και τα κοινωνικά θέματα, που αφορούν στην οικογένεια και στο παιδί. Άλλωστε η ΑΣΠΕ, ως μέλος και των δύο Ευρωπαϊκών Ομοσπονδιών Οικογενειακών Οργανώσεων συνεισφέρει στις απόψεις που διατυπώνονται τόσο σε Ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό επίπεδο, και παραμένει στη διάθεση της Κυβέρνησης για περαιτέρω αξιοποίηση της τεχνογνωσίας που έχει συσσωρεύει σε όλα τα θέματα οικογένειας και παιδιού.

Κύριε Αντιπρόεδρε της Βουλής και Πρόεδρε της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, να σας ευχαριστήσουμε που ανταποκριθήκατε ασμένως στην πρότασή μας για να συζητηθεί στη Βουλή η Ευρωπαϊκή σύσταση με τίτλο «Ευρωπαϊκή Εγγύηση για το παιδί» και διοργανώσατε τη σημερινή συνεδρίαση.

Η Ευρωπαϊκή Εγγύηση για το παιδί αποτελεί σύσταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία:

- αποτελεί την εξειδίκευση του 5^{ου} πυλώνα – κοινωνικά/ εργασιακά θέματα – των Ευρωπαϊκών Συνθηκών, που είναι η βασική νομοθετική πρωτοβουλία της Ευρ. Επιτροπής στο πεδίο των κοινωνικών υποθέσεων, δηλαδή του Ευρωπαϊκού Πυλώνα Κοινωνικών Δικαιωμάτων (European Pillar of Social Rights).
- περιέχει είκοσι αρχές και δικαιώματα που περιστρέφονται γύρω από τρεις βασικούς άξονες¹:
  - Ίσες ευκαιρίες και πρόσβαση στην εργασία αγοράς
    - ο το δικαίωμα στην εκπαίδευση, την κατάρτιση και δια βίου μάθηση, ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών, απαγόρευση των διακρίσεων και «ενεργό στήριξη της απασχόλησης».
  - Δίκαιες συνθήκες εργασίας:
    - ο τα δικαιώματα σε ασφαλή και προσαρμόσιμη απασχόληση, σε δίκαιους μισθούς, σε πληροφορίες σχετικά με τις συνθήκες απασχόλησης και προστασίας σε περίπτωση απόλυσης, στον κοινωνικό διάλογο και στη συμμετοχή των εργαζομένων, στην ισορροπία μεταξύ επαγγελματικής και επαγγελματικής ζωής, σε ένα υγιές, ασφαλές και προσαρμόσιμο εργασιακό περιβάλλον και στην προστασία των δεδομένων.
  - Κοινωνική προστασία και ένταξη:
    - ο τα δικαιώματα και οι αρχές σχετικά με τη παιδική φροντίδα και υποστήριξη, την κοινωνική προστασία, τα επιδόματα ανεργίας, το ελάχιστο εισόδημα, εισόδημα γήρατος και συντάξεις, την υγειονομική περιθαλψη, την ένταξη των ατόμων με αναπηρία, την μακροχρόνια φροντίδα, την στέγαση και βοήθεια προς τους άστεγους, καθώς και πρόσβαση σε βασικές υπηρεσίες.

---

¹ Towards a more resilient Europe post-coronavirus: Options to enhance the EU's resilience to structural risks, EPRS with the Directorates-General for Internal Policies (IPOL) and External Policies (EXPO), European Parliament, April 2021

Έχοντας εξαντλήσει τα νομοθετικά της περιθώρια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με βάση τη δικαιοδοσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λαμβάνοντας όμως τα μηνύματα για τη μείωση της ποιότητας ζωής πολλών οικογενειών στην Ευρώπη, η Ευρωπαϊκή Ένωση προσπάθησε να δημιουργήσει μια νέα δυναμική σχεδιάζοντας μια ΜΗ νομοθετική αυτή τη φορά πρωτοβουλία με τίτλο Ευρωπαϊκή Εγγύηση για τα παιδιά, με την ελπίδα να σπάσει τον διαγενεακό κύκλο της φτώχειας και να μειώσει την κοινωνική ανισότητα εντός της Ευρώπης.

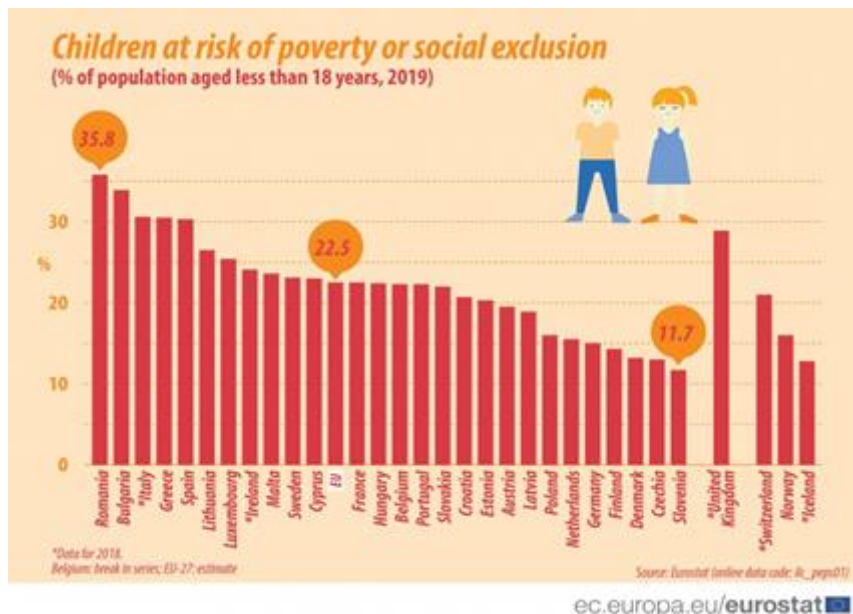
Στόχος της Εγγύησης για τα Παιδιά είναι η παροχή δωρεάν υγειονομικής περίθαλψης, εκπαίδευσης, προσχολικής εκπαίδευσης και φροντίδας, αξιοπρεπούς στέγασης και επαρκούς διατροφής σε κάθε παιδί που κινδυνεύει από τη φτώχεια ή τον κοινωνικό αποκλεισμό στην Ευρώπη.

Το σκεπτικό της Σύστασης αυτής είναι ότι η πρόσβαση στις προαναφερθείσες υπηρεσίες πρέπει να αποτελεί δικαίωμα και όχι προνόμιο. Παρότι αποτελεί σύσταση και όχι κανονισμό ή οδηγία, η Ευρωπαϊκή Εγγύηση για τα Παιδιά αντιπροσωπεύει κεντρική πολιτική επιλογή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την εξάλειψη της παιδικής φτώχειας, την οποία θα στηρίξει παρέχοντας χρηματοδότηση στα κράτη μέλη και βοηθώντας στην εφαρμογή πολιτικής στον αγώνα τους κατά της παιδικής φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

Για το σκοπό αυτό ζητήθηκε από τα Κράτη-μέλη να καταθέσουν τις απόψεις τους και τις στρατηγικές τους εντός του Απριλίου 2021. Οι προτεραιότητες αυτές είναι στη λογική του ελάχιστου κοινού παρονομαστή για την επίτευξη ενός ανεκτού επιπέδου διαβίωσης και όχι της δημιουργίας ισχυρών προϋποθέσεων για την οικογενειακή ευτυχία και την απόκτηση περισσότερων παιδιών – κάτι που επαφίεται καθαρά στα Κράτη-μέλη να μεριμνήσουν.

Αυτή η πρωτοβουλία της Ε.Ε. λήφθηκε λόγω των στατιστικών που δείχνουν ότι ένα στα πέντε παιδιά στην ΕΕ αντιμετωπίζει κίνδυνο φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού. Ποσοστό υψηλότερο από τον Ευρωπαϊκό μέσο όρο εμφανίζουν η Βουλγαρία, η Ρουμανία, η Ελλάδα, η Ισπανία και η Λιθουανία².

² Eurostat. *Children at risk of poverty or social exclusion*. October 2020. Διαθέσιμο εδώ: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Children_at_risk_of_poverty_or_social_exclusion

Η Ελλάδα είναι στην 4^η χειρότερη θέση όπως φαίνεται στο ανωτέρω διάγραμμα της Eurostat με στοιχεία του 2018.

Είναι προφανές ότι η παιδική φτώχεια εκπηγάει από την οικογενειακή φτώχεια. Τα παιδιά, πλην όσων έχουν εγκαταληφθεί ή βρίσκονται σε ίδρυμα, δεν είναι αυτόνομες υπάρξεις. Ανήκουν σε μια οικογένεια, η οποία είναι ευκατάστατη ή φτωχή ή αντιμετωπίζει κίνδυνο φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού. Επομένως, η προσέγγιση του θέματος μέσω της οικογένειας είναι περισσότερο ολιστική και ορθότερη, διότι δεν υπάρχουν, πλην των προαναφερθέντων εξαιρέσεων, φτωχά παιδιά, υπάρχουν φτωχές οικογένειες και οικογένειες στα πρόθυμα επικίνδυνων οικονομικών συνθηκών και επικίνδυνων όρων διαβίωσης. Παρ' ολ' αυτά, η σύσταση αυτή είναι μια σημαντική προσπάθεια της ΕΕ να βελτιώσει την ποιότητα ζωής των παιδιών, και μέσω αυτών, των οικογενειών που αντιμετωπίζουν προβλήματα διαβίωσης και φτώχειας.

Το σημαντικό στοιχείο της Ευρωπαϊκής Εγγύησης για το παιδί είναι ότι παρότι αποτελεί σύσταση και όχι νομοθεσία, θα αποτελέσει τη βάση για παροχή χρηματοδότησης στα Κράτη-μέλη, οπότε η περαιτέρω αξιοποίηση των χρηματοδοτικών εργαλείων με έξυπνο τρόπο μπορεί να είναι ένας μοχλός ανάπτυξης πολιτικών φιλικών προς τις οικογένειες με παιδιά.

Στο κείμενο της Σύστασης, αναφέρεται ρητά ότι (σελίδα 7 του επίσημου Ελληνικού κειμένου της ΕΕ):

«Στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου+ (ΕΚΤ+), για την περίοδο χρηματοδότησης 2021-2027, τα κράτη μέλη με ποσοστό παιδιών που διατρέχουν κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού υψηλότερο από τον μέσο όρο της ΕΕ (την περίοδο 2017-2019) θα πρέπει να διαθέσουν το 5 % των κονδυλίων του ΕΚΤ+ για την καταπολέμηση της παιδικής φτώχειας ή του κοινωνικού αποκλεισμού των παιδιών, ενώ τα άλλα κράτη μέλη θα κληθούν να διαθέσουν για τον ίδιο σκοπό κατάλληλο ποσό. Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης θα συμβάλει και αυτό με μελλοντικά βιώσιμες επενδύσεις σε κοινωνικές υποδομές, σε εξοπλισμό και σε ποιοτικές και βασικές υπηρεσίες, καθώς και με έργα συνεργασίας σε παραμεθόριες περιοχές.»

Ως προς το πεδίο ορισμού της Σύστασης της Ευρωπαϊκής εγγύησης για τα παιδιά, θα πρέπει να σημειωθεί ότι αυτό προσδιορίζεται με δύο τρόπους:

- Με βάση το δείκτη για τα άτομα «που διατρέχουν κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού», ο οποίος εκφράζει: «i) τον αριθμό των ατόμων που έχουν ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα (μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις) χαμηλότερο από το όριο του κινδύνου φτώχειας· ii) τη σοβαρή υλική στέρηση, η οποία αποτυπώνει την έλλειψη βασικών αγαθών που απαιτούνται για τη διασφάλιση ικανοποιητικού επιπέδου διαβίωσης σε μια δεδομένη κοινωνία· και iii) την πολύ χαμηλή ένταση εργασίας. Τα παιδιά που ζουν σε τέτοια νοικοκυριά είναι ιδιαίτερα επιρρεπή στον κοινωνικό αποκλεισμό και αποτελούν την ομάδα-στόχο της παρούσας σύστασης.»³
- Ομάδες – στόχος παιδιών (σελίδα 27 επίσημου Ελληνικού κειμένου): «Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προσδιορίζουν τα παιδιά που έχουν ανάγκη και, στο πλαίσιο αυτής της ομάδας, να λαμβάνουν υπόψη, όταν αυτό κρίνεται σκόπιμο κατά τον σχεδιασμό των εθνικών ολοκληρωμένων μέτρων τους, τα ειδικά μειονεκτήματα που αντιμετωπίζουν:

³ Σύσταση (ΕΕ) 2021/1004 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 2021 για τη θέσπιση ευρωπαϊκής εγγύησης για τα παιδιά. Διάθεσιμο εδώ: <http://data.europa.eu/eli/reco/2021/1004/oj>

- α) τα άστεγα παιδιά ή τα παιδιά που αντιμετωπίζουν σοβαρή στέρηση στέγης·
- β) τα παιδιά με αναπηρία·
- γ) τα παιδιά που προέρχονται από οικογένεια μεταναστών·
- δ) τα παιδιά που έχουν μειονοτικό φυλετικό ή εθνοτικό υπόβαθρο (ιδίως οι Ρομά)·
- ε) τα παιδιά που βρίσκονται σε δομές εναλλακτικής (ιδίως ιδρυματικής) φροντίδας·
- στ) τα παιδιά σε επισφαλείς οικογενειακές καταστάσεις.»

Οι ανωτέρω περιπτώσεις δεν είναι ένας εξαντλητικός κατάλογος των περιπτώσεων στις οποίες πρέπει να κατευθυνθούν οι δράσεις που θα προκύψουν από την ευρωπαϊκή πρωτοβουλία. Είναι ενδεικτικές, απλώς, περιπτώσεις που ενυπάρχουν σε πολλά κράτη-μέλη. Όμως, η ΕΕ αναγνωρίζοντας τις ιδιαιτερότητες των περιπτώσεων σε κάθε Κράτος-μέλη, αναφέρει ρητά στην αιτιολογική έκθεση, στην παράγραφο με τίτλο «αναλογικότητα», τα εξής:

«Η πρόταση συμπληρώνει τις προσπάθειες των κρατών μελών στον τομέα της αντιμετώπισης του κοινωνικού αποκλεισμού των παιδιών. Σέβεται τις πρακτικές των κρατών μελών και την ποικιλομορφία των συστημάτων. Αναγνωρίζει ότι οι διαφορετικές εθνικές, περιφερειακές ή τοπικές συνθήκες ενδέχεται να οδηγήσουν σε διαφορές ως προς τον τρόπο εφαρμογής της σύστασης. Αυτό θα επιτρέψει στα κράτη μέλη να κάνουν χρήση της σύστασης ανάλογα με το συγκεκριμένο πλαίσιο τους.»

Συμπληρώνοντας με ιδιαίτερη σημασία ότι «Η αναλογικότητα διαδραμάτισε επίσης βασικό ρόλο στην καθοδήγηση της επιλογής της νομικής πράξης.» Δηλαδή, η ΕΕ εσκεμμένα επέλεξε για το κείμενο της Ευρ. Εγγύησης για τα παιδιά να μην αποτελεί Οδηγία ή Κανονισμό αλλά Σύσταση, ώστε τα Κράτη-μέλη να έχουν την ευελιξία να προσαρμόσουν τα μέτρα και τις δράσεις που θέλουν να λάβουν στις ιδιαίτερες συνθήκες κάθε Κράτους-μέλους.

Εντοπίζοντας το θέμα στην Ελληνική εικόνα που παρουσιάζεται στο πεδίο της φτώχειας των οικογενειών και των παιδιών, και παρότι στην Ελληνική νομοθεσία των τελευταίων ετών παρατηρούμε ότι λαμβάνεται

ειδική πρόνοια μόνο για τις μονογονεϊκές οικογένειες, τα Δελτία Τύπου της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής δίνουν μια άλλη ενδιαφέρουσα πληροφόρηση.

Ήδη από τον Ιούνιο του 2022, ανάμεσα στους διάφορους τύπους οικογενειών στην Ελλάδα, οι οικογένειες με τρία ή περισσότερα παιδιά έχουν υψηλότερο κίνδυνο φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού.

Σύμφωνα με το Δελτίο Τύπου της ΕΛ. ΣΤΑΤ. της 22ας Ιουνίου 2021, «ο κίνδυνος φτώχειας για παιδιά ηλικίας 0-17 ετών (παιδική φτώχεια) ανέρχεται σε 21,4% σημειώνοντας αύξηση κατά 0,3 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το 2019» και επιπλέον «το βάθος (χάσμα) κινδύνου το έτος 2005 ήταν 23,9%, ενώ, σημειώνοντας αυξητική πορεία στη διάρκεια της δεκαετίας».

Με νέο Δελτίο Τύπου (Σεπτέμβριος 2021), η ΕΛ. ΣΤΑΤ. υπολογίζει το κίνδυνο φτώχειας αναλόγως του μεγέθους της οικογένειας ως εξής (πιν. 9, σελ. 13):

- Μονογονεϊκό νοικοκυριό με, τουλάχιστον, ένα εξαρτώμενο παιδί: 24,00%
- Τρεις ή περισσότεροι ενήλικες με εξαρτώμενα παιδιά: 24,40%
- Δύο ενήλικες με τρία ή περισσότερα εξαρτώμενα παιδιά: 27,40%

επιβεβαιώνοντας το ίδιο συμπέρασμα στο οποίο είχε καταλήξει και πάλι με Δελτίο Τύπου στις 22.6.2021, ότι δηλαδή όσο μεγαλύτερο είναι το πλήθος των μελών της οικογένειας τόσο αυξημένος είναι ο κίνδυνος φτώχειας. Παρ' όλ' αυτά εξακολουθούμε να βλέπουμε στα νομοθετήματα να λαμβάνεται ειδική πρόνοια για μονογονεϊκές ή και άλλες οικογένειες, ενώ οι οι πολύτεκνες και μετά οι τρίτεκνες και οι λοιπές οικογένειες διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο φτώχειας.

Με βάση τα ανωτέρω στοιχεία της ΕΛ.ΣΤΑΤ. οι δράσεις του Ελληνικού Σχεδίου υλοποίησης της Ευρ. Εγγύησης για το παιδί και οι σχετικές χρηματοδοτήσεις θα πρέπει να κατευθυνθούν προς τις οικογένειες όπως προσδιορίζονται στην ανωτέρω κατάταξη. Δηλαδή πρώτα οι πολύτεκνες και τρίτεκνες οικογένειες για τις οποίες θα πρέπει να δαπανηθεί το 27,40% και μετά οι άλλες οικογένειες με τα αντίστοιχα ποσοστά.

Αξίζει και πάλι να σημειωθεί ότι οι ανωτέρω πρωτοβουλίες αφορούν μόνο το προνοιακό σκέλος των κοινωνικών πολιτικών. Δεν αφορούν τις δημογραφικές, οικογενειακές και πολιτικές στήριξης των πολυτέκνων που αποτελούν αποκλειστική αρμοδιότητα των Κρατών-μελών, για τις οποίες θα πρέπει να μεριμνούν τα ίδια τα Κράτη, με ίδιους, κυρίως, πόρους. Θα μπορούσαν όμως και αυτές οι πολιτικές να χρηματοδοτηθούν από το Ελληνικό Σχέδιο της Ευρωπαϊκής Εγγύησης για το παιδί, με βάση τη ρήτρα της αναλογικότητας που περιέχει η Ευρωπαϊκή Σύσταση και τη ρητή αναφορά της Σύστασης ότι τα «Κράτη-μέλη θα πρέπει να προσδιορίσουν τα παιδιά που έχουν ανάγκη», επιτυγχάνοντας έμμεσα με τον τρόπο αυτό και την χρηματοδότηση των δημογραφικών, οικογενειακών και πολιτικών στήριξης των πολυτέκνων.

Οι πολύτεκνες οικογένειες αποτελούν εξ ορισμού ευάλωτη κοινωνική ομάδα διότι κάθε μεταβολή των μακρο- και μικρο-οικονομικών μεγεθών έχει άμεση επίπτωση, λόγω του μεγέθους της οικογένειας, στην οικογενειακή οικονομική κατάσταση. Για παράδειγμα, μια πολύτεκνη οικογένεια, αν και δαπανά σημαντικό ποσό για την ενέργεια, μπορεί να μην βρίσκεται εντός της τυπικού ορίου της ενεργειακής ένδειας, αλλά μια αύξηση του κόστους ζωής π.χ. λόγω αυξήσεως στα βασικά καταναλωτικά είδη που αποτελούν ανελαστική δαπάνη, μπορεί να επιφέρει άμεση ένταξη της και στην ομάδα των ενεργειακά φτωχών οικογενειών. Λόγω του πλήθους των παιδιών, το ποσοστό των ανελαστικών δαπανών σε μια πολύτεκνη οικογένεια σε σχέση με το συνολικό της εισόδημα είναι πολύ μεγαλύτερο σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη οικογένεια, με αποτέλεσμα να αποτελεί εξ ορισμού ευάλωτη κοινωνική ομάδα, την οποία πρέπει το Κράτος, σε όλα τα επίπεδα, από την Κυβέρνηση ως το α' βαθμό τοπικής αυτοδιοίκησης να στηρίξει επαρκώς για να μην περιέλθει σε κατάσταση φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού. Παρ' όλ' αυτά τα προφανή επιχειρήματα και τα ευρωπαϊκά κείμενα που αναγνωρίζουν τις πολύτεκνες οικογένειες ως ευπαθή κοινωνική ομάδα, το Εθνικό Σχέδιο δράσης κατά της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού έχει, λανθασμένα, παραλείψει να περιλάβει και τις πολύτεκνες οικογένειες ως ομάδα – στόχο του Εθνικού αυτού Σχεδίου και επομένως, το λάθος αυτό διαδίδεται και στο Εθνικό Σχέδιο υλοποίησης της Ευρωπαϊκής Εγγύησης για το παιδί.

Οι δημογραφικές και οικογενειακές πολιτικές είναι η άλλη όψη του ίδιου «νομίσματος» σε σχέση με τις πολιτικές κατά της φτώχειας. Όσο ισχυρότερες δημογραφικές και οικογενειακές πολιτικές έχει ένα

κράτος, τόσο λιγότερο πολύπλοκες και δαπανητές πολιτικές κατά της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού έχει ανάγκη. Πρέπει να κατανοήσουμε ότι πρόκειται για συγκοινωνούντα δοχεία, και ότι η πρόληψη – δηλαδή ισχυρές δημογραφικές και οικογενειακές πολιτικές – είναι προτιμητέες έναντι της καταστολής – δηλαδή προνοιακές πολιτικές κατά της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

Συμπερασματικά, το τελικό Εθνικό Σχέδιο αναμένουμε να περιέχει δράσεις με στόχο και τις πολύτεκνες οικογένειες ώστε να επιτευχθεί στην πράξη ο στόχος ότι όλα τα παιδιά έχουν ίδια δικαιώματα, ανεξαρτήτως αν ανήκουν σε μια πολύτεκνη ή όχι οικογένεια. Αναμένουμε να δούμε τέτοιες δράσεις στο Ελληνικό Εθνικό Σχέδιο και αναμένουμε πρόσκληση από το Υπουργείο και το ΕΚΚΑ να υλοποιήσουμε μαζί τις δράσεις που αφορούν στις πολύτεκνες οικογένειες, που άλλωστε, δικαιούνται και ειδικής φροντίδας του Κράτους σύμφωνα με το άρθρο 21 του Συντάγματος.-

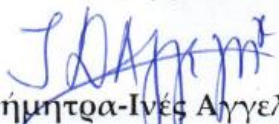
Με ιδιαίτερη εκτίμηση
Για την ΑΣΠΕ

Ο Πρόεδρος

Βασίλειος Θεοτοκάτος

Η Γεν. Γραμματέας

Δήμητρα-Ινές Αγγελή